

Riber ret

Historisk baggrund for Riber Ret

Danmarks lovgivning i 1200-tallet var samlet i tre lovsamlinger:

1. Jyske Lov, som dækkede Jylland, Fyn og øerne
2. Sjællandske Lov
3. Skånske lov, som dækkede Skåne, Halland og Blekinge.

Jernhånden på Ribes byport symboliserede, at her gjaldt Riber Ret

Ved siden af de tre love havde landets købstæder deres egne stadsret, fx Københavns Ret, Roskilde Ret og Ribe Ret – de lå bogstavelig talt "uden for lands lov og ret". Købstæderne havde særlige behov for lovgivning, fordi byerne levede af handel og havde mange udenlandske handelsmænd.

Riber Stadsret blev udstedt af kongen 26. juni 1269 ved danehoffet i Nyborg, og bestod af 60 paragraffer skrevet på latin, hvor Jyske Lov var på dansk. Riber Ret gjaldt for købstaden Ribe og for Ribes borgere, også når de opholdt sig andre steder i landet. De forhold, som ikke var nævnt i Riber Ret, blev dækket af Jyske Lov.

Riber Ret havde ry for at være særlig barsk med strengere straffe end Jyske Lov og de andre bylove, derfor ordsproget:

"Tak din Gud, min søn, at du ikke kom for Riber Ret", sagde Kællingen; han hang i Varde Galge".

Den originale Riber Ret håndskrevet på pergament er bevaret og opbevares på Det kongelige Bibliotek. Alle lovene er håndskrevne, da de første danske bøger først bliver trykt i Odense i 1482. Inden da var man nødt til at kopiere i hånden. Det var ofte munkene der skrev bøgerne. Det var en langsom proces, og bøger var derfor ikke hvermandseje. De gamle håndskrevne bøger er meget smukke, hvor første bogstav ofte er udsmykket med mønstre og farver; en uncial.

Opgaver:

- 1: Skriv én af Riber Rets lovparagraffer i hånden, hvor første bogstav (kaldet et uncial) er større og dekoreret med blomster, blade og mønstre. Du må gerne bruge en kalligrafipen til selve teksten.
- 2: Lav en tidslinje med de forskellige loves udstedelsesår. Brug nettet til at finde årstallene, som ikke er opgivet i dette materiale.

Ribe Stadsret 1269

I året 1269 efter guds byrd, den 26. juni, er den højbårne hr. Erik, de danskes konge, søn af den herre Kristoffer, i nævnte herre kong Eriks 12. regeringsår, følgende love og bestemmelser givet borgerne i Ribe på hoffet i Nyborg og bekræftet med den herre kongens segl, idet rigets bedste mænd gav deres samtykke dertil.

§ 1 Når nogen inden for vor *stads markskel* uden grund dræber en mand og bliver *overbevist* derom, skal han have sit liv forbrudt. Hvis han flygter, skal han *miste sin fred*, og hans *frænder* skal intet betale for ham.

stads markskel = bygrænse
overbevist = fundet skyldig
miste sin fred = være fredløs
frænder = familie

§ 2 Når nogen i vor stad, i et hus eller på gaden ved nat eller dag, dræber en mand og ikke bliver grebet på fersk gerning, skal 12 naboer fra begge sider af det sted, hvor der er sket manddrab, stævnes for fogeden og rådmændene for at træffe afgørelse om manddrabet, og de er forpligtede til at udfinde, hvem der er skyld i hans død, og hvis nogen af de 12 ikke vil deltage i afgørelsen, skal de betale 40 mark penge til fogeden og staden, af hvilke halvdelen skal tilfalde fogeden og halvdelen staden. Men hvis de 12 ikke kan blive enige, skal flertallet gøre udslaget, og hvad der under ed besluttet skal være gyldigt. Og hvis nogen af dem handler herimod og uretfærdigt, skal han straffes med 40 mark og ikke mere have adgang til at dømme og vidne.

1 mark = ca. værdien af en okse

§ 3 Når nogen øver vold imod en kvinde og bliver overbevist derom med de 12 nærmeste naboer der, hvor voldtægten fandt sted, skal han have sit liv forbrudt.

§ 4 Når nogen gæster anden mand med væbnet skare og øver vold imod ham og opbryder hans hus og vil såre husbonden eller hans svende ufor skyldt, og husbonden på grund af fare for sit liv forsvarer sig, og sagsøgeren sammesteds bliver såret, så skal han være udelukket fra erstatning og bøde, uanset hvilken skade han derved har lidt. Men hvis nogen med vold og magt trænger ind i anden mands hus og handler ilde med ham

i hans eget hus, skal han, hvis han bliver overbevist med 8 gode mænd, der har bopæl i staden, eller 8 gode mænd og uberygtede naboer, som var til stede, bøde 40 mark penge til husbonden, 40 mark penge til fogeden og ligeså til staden.

§ 5 Når nogen sårer anden mand med dødbringende våben og bliver overbevist derom med 8 gode mænd, der har bopæl i staden, er det ret, at hans hånd afhugges, medmindre der med skadelidtes samtykke gennem fogeden og rådmændene kan stiftes venskabeligt forlig imellem dem.

§ 6 Når nogen borger bærer våben på sig, undtagen når han efter at have haft forretninger udenfor staden vender hjem til sit herberg, og bliver pågrebet med dem, skal han bøde en halv mark penge til fogeden og ligeså meget til staden. Men hvis det er en fremmed gæst, skal han, så snart han kommer til sit herberg, give våbnene i forvaring hos sin vært, hvis han derefter bærer dem på sig, skal han bøde fogeden en halv mark penge og staden ligeså meget, eller han skal med hånden på relikvierne rense sig for at have været vidende om, at det var forbudt. Fremdeles skal husbonden fortælle den fremmede gæst, at det er forbudt at bære våben i staden, hvis han undlader det, skal han betale byen en halv mark penge og fogeden ligeså meget. Men hvis den fremmede trods påmindelse alligevel bærer våben, skal hans hånd gennembøres med samme våben, det være sig en dolk, et sværd eller et spyd.

§ 7 Ingen af vore borgere, de være ved deres fornufts brug eller ligger på deres yderste, må testamentere eller sælge urørligt gods, beliggende i vor stad, til kirker eller klostre, bisper eller riddere. Men hvis nogen vil testamentere (sådannt gods), skal han sælge det til sine medborgere for penge og testamentere disse til kirker eller klostre. Den som bryder dette, skal betale staden 6 mark penge og fogeden 6 mark penge, og alligevel skal det urørlige gods sælges til borgerne.

§ 8 Når nogen bryder, hvad staden har forordnet at overholde, skal rådmændene dømme herom, og hvad bøde der end måtte blive vedtaget, skal staden oppebære halvdelen og fogeden halvdelen.

§ 9 Når nogen med overlæg slår anden mand med stok, skal han, hvis den slagne undslipper døden, miste sin hånd, men hvis den slagne dør deraf, skal han, som slog ham, have sit liv forbrudt. Men hvis han ikke bliver grebet på fersk gerning og nægter, skal han, hvis han kan, *værge for sig* ved 12 mænd, som bor ved det sted, hvor slagsmålet foregik.

værge for sig = få de 12 mænd til at sværge på hans uskyld

§ 10 Men hvis nogen bliver stævnet til at træffe afgørelse om sårene og ikke indfinder sig, skal han straffes med 3 mark. På samme måde skal der forholdes ved røveri.

§ 11 Hvis der pludselig opstår *trætte* eller strid mellem to mænd på gaden eller på en offentlig plads eller måske ved drikkelag, og de der griber knipler og stokke til gensidig legemsbeskadigelse, og det kan godtgøres ved to gode mænd, som var til stede, at det ikke skete efter forudgående overlæg, men så at sige i hidsighed, skal (fredsforstyrren) betale den skadelidte 6 mark penge, fogeden 6 mark og staden 6 mark. Men hvis det kan godtgøres ved gode mænd, at der forinden var strid imellem dem, og den ene havde lagt baghold for den anden og såret ham, skal han, hvis den skadelidte redder livet, betale ham 40 mark penge, og ligeledes staden og fogeden 40 mark, men hvis han dør deraf, skal han have sit liv forbrudt.

Trætte = skænderi

§ 12 Når nogen giver en anden mand en *kindhest* eller på offentlig plads eller på, gaden eller hvor som helst ellers i staden uden grund støder voldsomt til anden mand, skal han, hvis det kan godtgøres ved to gode mænd, der var til stede, betale skadelidte 3 mark, fogeden 1 mark og staden 1 mark.

Kindhest = lussing

§ 13 Hvis nogen under trætte med anden mand kalder ham tyv, røver, falskner, meneder, morder, liderlig,

horeunge eller løgner til skam og vanære for ham, og ikke kan bevise, at det forholder sig således, skal han godtgøre ham, som han har rettet beskyldningen imod, 3 mark, fogeden 1 mark og staden 1 mark.

§ 14 Og når kvinder kommer i klammeri indbyrdes, er det ret, at de skal bære sten om halsen op og ned ad stadens gader.

§ 15 Når nogen drager sit sværd eller sin dolk af skeden for at såre anden mand, eller ryster ham voldsomt, skal han, hvis han bliver overbevist om dette med to gode mænd, der har bopæl i staden, betale den skadelidte 3 mark penge, fogeden 3 mark og staden 3 mark. Men den, som har villet såre anden mand med dolk, hans hånd skal gennembores med dolken.

§ 16 Når nogen i vor stad bliver overbevist om en høj sag, som gælder halsen, og flygter, skal han miste sin fred, hvor han end kommer og bliver pågrebet. Og når nogen bliver forvist og har frasvoret sig borgerskab og atter vender tilbage uden rådmændenes tilladelse, skal han have sit liv forbrudt.

§ 17 Hvis nogen her tager en kvinde til ægte og andetsteds har haft en ægtehustru, som han har forladt, skal han, hvis han bliver overbevist om det, give afkald på den sidste og være uden del i hendes ejendom, men udjages af staden og for sin skændige gerning betale sin halve formue til fogeden og staden. Men hvis nogen lokker anden mands ægtehustru og tager hans gods og flygter fra staden med hende, skal han, hvis han bliver pågrebet, have sit liv forbrudt.

§ 18 Når nogen i handel udgiver *ikke lødigt sølv*, og møntmesteren erklærer, at det er falsk, men han forsikrer, at han har fået det ved sine handlere, da er han nærmere til at værge sig end møntmesteren. Men hvis han med vidende har givet falsk sølv ud og bliver grebet i det, skal han have sit liv forbrudt. Hvis en bonde i uvidenhed bliver grebet med falske penge, skal han bøde staden 1 mark penge og fogeden 1 mark penge. Og den, som bliver *grebet ved ambolt og blok*, skal straffes på livet.

Ikke lødigt sølv = ikke indeholder nok sølv
grebet ved ambolt og blok = grebet i at fremstille falske mønter

- § 19** Hvis nogen findes med forfalsket honning, skal købmanden, hvis han er en fremmed gæst, rense sig med sine skibsfæller. Men er det en borger, skal han forsvare og rense sig med 12 naboer fra begge sider (af hans bopæl) og hvis denne eller hin ikke kan rense sig, skal han have sit liv forbrudt, og honningen skal brændes og fortæres af ilden, det samme skal ske med forfalsket voks og ligeledes med alt forfalsket, som skal ødelægges.
- § 20** Hvis nogen har falsk skæppemål og bliver pågrebet med det, skal han bøde staden med 1 mark penge og fogeden 1 mark penge, og bunden i skæppemålet skal slåes ud og skæppemålet op-hænges på torvet. På samme måde skal ske med bismere, alen og vægte. Men intet skæppemål eller målebånd eller alenmål kan blive genstand for klage, medmindre det pågribes under udmålingen. Men hvis nogen har to af dem, nemlig en større, med hvilket han modtager, og et mindre, med hvilket han måler ud, skal han, hvis han bliver pågrebet med dem, dømmes som tyv.
- § 21** Hvis nogen bliver pågrebet med falsk mål til vin, mjød eller øl, skal han betale fogeden 1 mark penge og staden 1 mark penge. Og hvis han har ærligt mål, men ikke fylder det, skal han betale fogeden 1 øre penge og staden 1 øre penge.
- § 22** Når nogen bliver stævnet til at vidne om sandheden i en sag og bliver grebet i falsk vidnesbyrd, skal han bøde fogeden 3 mark penge og staden 3 mark penge, og han skal udelukkes fra vidneførelse og aldrig senere tillades at vidne om nogen sag.
- § 23** Når nogen lægger baghold for anden mand ved nat eller ved dag, og frarøver ham hans ejendele, skal han, hvis han bliver overbevist med 12 naboer, have sit liv forbrudt.
- § 24** Hvis nogen bliver grebet med tyvekoster til en værdi af en halv mark penge, skal han som tyv straffes med hængning. Men hvis vurderingen viser mindre værdi, da skal han have *tyvsmærke*, og hvis han efter dette bliver grebet med tyvekoster af mindre eller større værdi, skal han hænges.
- § 25** Hvis nogen kalder anden mand for tyv, og intet har grebet hos ham, skal han rense sig med 12 naboer fra begge sider (af hans bopæl) og således være fri for tiltale. Og når en kvinde fortjener at hænges for tyveri, skal hun, for den kvindelige æres skyld, begravnes levende.
- § 26** Hvis nogen, hvad gud forbyde, begår selvmord eller bliver halshugget ved lovlig dom, skal hans arvinger beholde hans fulde arv udelt. Men hvis nogen bliver hængt for tyveri, skal staden have den ene halvdel af tyvens ejendele og fogeder den anden halvdel.
- § 27** Hvis en mand pågribes med anden mands ægtehustru, er det ret, at han af ham trækkes op og ned af stadens gader ved lemmet, og hvis det træffer sig, at ægtemanden efter at have taget vidner med dræber horkarlen eller begge, i horsengen skal han hverken betale erstatning eller bøde. Og hvis en pige, mod forældrenes samtykke åbenlyst og af fri vilje ulovligt tager sig en mand, skal hun miste hele sin formue.
- § 28** Når et tilsagn er bestemt og givet for rådmændene eller for de mænd, der blot er udpegede til rådet, skal samme tilsagn overholdes som gyldigt, og hvis de rådmænd, i hvis nærværelse tilsagnet er givet, træder frem for de andre rådmænd med forsikringer om, at det tilsagn er sandt og er gået sådan for sig, så skal tilsagnet holdes for retsgyldigt såvel af dem, som da først påhørte det, som af dem, der tidligere havde påhørt det.
- § 29** Hvert år skal der skiftes rådmænd, således at de tidligere rådmænd skal blive tilbage i embedet i det år og først fratræde i det andet år.
- § 30** Hvis nogen forser sig mod rådmændene eller deres befuldmægtigede uden skyld fra deres side, i ord eller gerning, og bliver overbevist derom med to gode mænd som var til stede og hørte derpå, skal han bøde dobbelt, det vil sige betale dem mere i bøde end hvis det drejede sig om en anden mand, og desuden skal han som tegn på ærbødighed give hver af rådmændene en halv mark.

Tyvsmærke = brændemærke i panden i form af et omvendt L, som symbol på en galge

- § 31** Når nogen taler imod rådmændenes og fogedens ordre og ikke vil rette sig efter den, skal han bøde staden 3 mark og fogeden 3 mark, og ikke des mindre rette sig efter den af dem afgivne ordre.
- § 32** Enhver sag, som rådmændene bliver enige om med fogeden, skal overholdes som gyldig og retskraftig uden nogen protest fra borgere og andre.
- § 33** Når nogen råber op på tinge eller fremfører en sag, der uden rådmændenes og fogedens tilladelse, skal han bøde fogeden og staden 1 øre penge.
- § 34** Når rådmændene sender stadens bud til nogen for at oppebære de bøder, han har pådraget sig, og han ikke frivilligt betaler ham, men nægter, skal han bøde fogeden 1 øre penge og staden 1 øre penge. Men hvis rådmændene personligt indfinder sig for den slags overtrædelser og vender tomhændet tilbage, skal han bøde fogeden 1 mark og staden 1 mark.
- § 35** Når nogen af rådmændene åbenbarer rådets planer, en såkaldt rådsrøber, eller sælger stadens retshåndhævelse for penge, skal han, hvis han bliver overbevist om det, udstødes af rådet og aldrig senere tages til rådmand.
- § 36** Når nogen bygger på egen grund, og anden mand ved et uheld eller et tilfælde uden nogens indgriben rammes af skade fra den bygning, skal ejeren af bygningerne ikke være pligtig at svare den skadelidte noget som helst.
- § 37** Hvis nogen af en hvilken som helst grund går ind i anden mands hus, og der på hvilken som helst måde bliver såret af et trækdyr eller kvæg eller en hund, er husets herre ikke pligtig at udrede den skadelidte noget.
- § 38** Hvis kvæg eller trækdyr eller hest, hvilke dyr man lovligt kan holde, sårer nogen mand dødeligt, skal ejeren have valget imellem at udlevere ham det stykke kvæg som bøde eller at beholde det og bøde den skadelidte 9 mark penge. Og hvis det samme atter hænder med det samme dyr, skal han bøde den skadelidte 18 mark penge, fogeden 6 mark og staden 6 mark.
- § 39** Hvis kvæg tilføjer nogen mand sår uden varig skade, skal ejeren enten overlade det stykke kvæg og adskille sig med det til den skadelidte, eller han skal bøde ham 2 mark. Men hvis det samme atter hænder med det samme dyr, skal han bøde den skadelidte 4 mark og fogeden 3 mark og staden 3 mark.
- § 40** Når nogen raner nogen ting fra anden mand uden dennes samtykke og vilje, skal han, hvis han bliver overbevist med 2 gode mænd, som var til stede, bøde ham 3 mark, fogeden 1 mark og staden 1 mark.
- § 41** Hvis nogen klager over anden mand, fordi han har lidt skade gennem ham, skal denne fastsætte tabet og give ham erstatning, eller han skal rense sig ved egen ed, aflagt på relikvierne.
- § 42** Hvis en af borgerne uden for staden uden skyld måtte blive genstand for overlast fra anden mand, og efter at være vendt tilbage, rejser anklage mod sin medborger for at være den skyldige, skal denne give den skadelidte erstatning eller med ed bekræfte, at det ikke er sket ved hans skyld.
- § 43** De, som skal bevise eller aflægge vidnesbyrd om det sande forhold i en stor sag, skal have deres bopæl indenfor byens befæstning, hvis de ikke har det, kan de ikke vidne.
- § 44** Brud på den fred, som kaldes guds fred, og blodsudgydelse kan bevises ved hvem som helst, blot de er uberygtede mænd og som vidner påhørte sagen.
- § 45** Når en mand har aflagt tilståelse på tinge, kan han ikke med nogen ret rense sig derfor, når både fogeden og rådmændene har hørt derpå og 2 gode mænd, der har bopæl i byen, har aflagt ed derpå, selvom det også drejer sig om hans hals.
- § 46** Når nogen rejser klage mod anden mand for en eller anden sag, og nægter for fogeden og rådmændene, men ikke vil aflægge og hellere vil betale end sværge, skal han betale øre penge og staden 2 øre penge, fordi han først nægtede.
- § 47** Når nogen låner en anden mand noget, og det ved en eller anden hændelse går til grunde, er denne med ed pligtig, at betale ham.

- § 48** Når nogen anden mand giver en ting i forvaring eller sætter en ting i pant og tingen går til grunde, skal denne med sin egen ed alene, aflagt på relikvierne, rense sig for, at tingen er gået til grunde ved forseelse eller forsømmelse fra hans side.
- § 49** Når nogen vil sælge sine ejendomme, skal han under medtagelse af 2 gode mænd, som har bopæl i byen, første, anden og tredje gang på tinge tilbyde dem til sine slægtninge, og hvis disse vil købe og tilbyde ligeså meget derfor som fremmede, så skal de have ret til at købe, men hvis de ikke vil, så skal det tillades ham at sælge til hvem han vil efter stadens ret.
- § 50** Når nogen har ejendomme, hvoraf der betales leje årligt, og han, som har lejet dem, ikke betaler lejen inden 15 dage efter betalingsfristen, nemlig Sankt Hans dag og Sankt Andreas dag, skal han, hvis husbonden vil klage over ham, betale husbonden ørtug, fogeden 4 ørtug og staden 4 ørtug.
- § 51** Når nogen lejer anden mands hus og flytter ind, og huset senere brænder ned, er han pligtig at betale leje for et halvt år, og hvis han har boet mere end et halvt år i huset, er han pligtig at betale leje for et helt år. Hvis nogen vil sætte anden mand ud af lejet hus skal han, som har lejet det, med sin egen ed alene, aflagt på relikvierne, kunne beholde det for et år, hvis han er flyttet ind for at bo i huset. Men hvis han ikke er flyttet ind, skal husets ejer have medhold.
- § 52** Når nogen vil besætte en andens ejendele og ikke kan få fogedens bud med, skal besættelsen, hvis han har taget 2 gode mænd med sig, stå ved magt, indtil han kan forsikre sig om tilstedeværelsen af fogedens bud. Og hvis nogen vil besætte en ting, skal han begive sig til den gård, hvor tingen er, og da skal besættelsen stå ved magt.
- § 53** Når to mænd er ejere af et hus og ikke vil eller kan bo sammen der, er det ikke nødvendigt, at de sælger eller nedbryder det, men den ene kan blive i huset et år eller to, som de vil, og derefter den anden efter tur.
- § 54** Når nogen ved nattetid strejfer om i stadens gader og bliver grebet af nogen og tilbyder den, der griber ham penge og ikke bliver ført for dommeren og rådmændene, og dette kan bevises, skal den, der har grebet den anden, betale fogeden 6 mark og staden 6 mark.
- § 55** Når nogen har udbetalt en helligåndspenning i nærværelse af to gode mænd, der har bopæl i byen, ved indgåelse af en kontrakt eller en handel, og hvis en af dem fortryder købet, førend man er gået hver til sit, kan han tilbagegive helligåndspenningen eller få den igen, men hvis de er gået hver til sit, kan ingen af dem gøre det.
- § 56** Når en dreng under 9 år anden mand, så blodet flyder, skal drengen intet bøde staden eller fogeden, undtagen i fælde af manddrab, hvorfor han er pligtig til at bøde.
- § 57** Når nogen vil bygge en svinesti eller en hemmelighed, er det ham ikke tilladt at bygge nærmere gaden end i 5 fods afstand, eller nærmere sin nabo end 3 fods afstand, eller nærmere kirkegården en 7 fods afstand eller 5 fods, hvis det er nødvendigt.
- § 58** Alle vore borgeres grunde, udenfor som indenfor staden, skal skødes på almindeligt tinge i nærværelse af fogeden og rådmændene. Og når nogen har haft således skadede ejendomme i fredelig besiddelse i år og dag, skal det ikke være tilladt nogen, som i tiden bor indenfor staden, på nogen måde for fremtiden at anfægte disse besiddelser, men der skal vindes hævde i løbet af et år. Men når nogen har haft (sådan ejendom) i fredelig besiddelse i 3 år, skal det ikke være tilladt nogen, der i den tid har opholdt sig i kongeriget eller udenfor kongeriget, at anfægte den.
- § 59** Når nogen bliver stævnet for rådmændene og ikke indfinder sig ved første stævning, skal han betale staden en halv øre penge og fogeden en halv øre penge, hvis han ikke indfinder sig ved anden stævning, skal han betale staden 1 øre penge og fogeden 1 øre penge. Men hvis han ikke indfinder sig ved tredje stævning, skal han betale staden 2 øre penge og fogeden 2 øre penge, og han skal betragtes som skyldig i den sag, rejst imod ham. Og stadens bud er pligtig at stævne dem.

§ 6o Når nogen anlægger sag mod anden mand for et tilgodehavende på ti mark penge eller derunder, er han, hvis det er vitterligt ved 2 gode uberygtede mænd, som har så meget formue, at de kan svare for tilgodehavendet, pligtig at betale inden 15 dage, hvis han ikke har villet det forinden. Men hvis nogen anlægger sag mod anden mand for et tilgodehavende, der overstiger 10 mark penge, er han, hvis det er vitterligt ved 2 gode mænd, der har bopæl i staden, og hvis formue og bolig er så stor, at de kan svare for det tilgodehavende, hvorom trætten drejer sig, forpligtig til at betale inden 15 dage, hvis han ikke har villet det forinden, og hvis han svigter ved betalingsfristen og ikke be-

taler sin gæld, eller også hvis han ikke overdrager ham ejendom af lige værd med gælden, skal han inden nævnte frist betale staden 4 ørtug og fogeden 4 ørtug. Ligeledes er dette tilfældet, hvis sagen om samme tilgodehavende (på ny) rejses på nærmest følgende ting og på det næste igen. Men hvis han ikke har betalt inden det tredje ting, erklæres han for dømt og berøvet og udelukket fra enhver ret, og skal bøde ham, som har fældet ham, 1 mark, fogeden 1 mark og staden 1 mark. Men hvis han heller ikke så sørger for at betale sin gæld, skal fogeden og rådmændene have fri myndighed til at holde ham i fængsel, indtil, han har betalt sin gæld.

Disse ovenfor skrevne love og rettigheder giver vi Erik, af guds nåde de danskes og venders konge, de nævnte borgere i Ribe og bekræfter dem ved dette brev, idet vi giver dem dette brev under vort segl til vidnesbyrd herom. Givet fornævnte år, dag og sted.